

Special Talk

การผลิต-การค้าในอนาคต
โลกยุคใหม่ที่ไม่เหมือนเดิม

Special Report

- อุตสาหกรรมยานยนต์ในอนาคต : โอกาส หรือ ความเสี่ยง ของประเทศไทย
- พลาสติกชีวภาพ นวัตกรรม คลื่นลูกใหม่ในการรักษาสิ่งแวดล้อม

ISSN 2408-2465

9 772408 246502

Getting Around with TPSO

กลับมาพบกันอีกครั้งกับวารสาร สนค. ฉบับส่งท้ายปี 2559 ที่ขอนำเสนอเรื่องราวการค้าและการผลิตในโลกยุคใหม่ที่เทคโนโลยีและนวัตกรรมได้เข้ามามีบทบาทในหลากหลายมิติ ในคอลัมน์ Special Talk ซึ่งผู้ประกอบการยุคใหม่ต้องเตรียมปรับตัวรับการเปลี่ยนแปลงเพื่อให้ก้าวทันโลกในยุคประเทศไทย 4.0 สำหรับคอลัมน์ Special Report ก็มี 2 ประเด็นสำคัญมาแนะนำเสนอเช่นกัน เรื่องแรกเป็นเรื่องราวเกี่ยวกับอุตสาหกรรมยานยนต์ของไทยในอนาคต ที่ต้องมีการปรับปรุงนวัตกรรมและพัฒนาเทคโนโลยีการผลิตยานยนต์ขั้นสูงต่อไป เพื่อเพิ่มโอกาสทางธุรกิจของประเทศให้สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงของตลาดโลก ที่จะนิยมใช้รถยนต์รุ่นไฮบริดมากขึ้น สำหรับเรื่องที่สอง เป็นเรื่องเกี่ยวกับนวัตกรรมคลื่นลูกใหม่ในการรักษาสิ่งแวดล้อม ลดภาวะเรือนกระจก ด้วยการเลือกใช้พลาสติกชีวภาพ ซึ่งเป็นนวัตกรรมที่กำลังได้รับความสนใจจากทั่วโลก ทั้งด้านการแพทย์ ด้านบรรจุภัณฑ์เพื่อการบริโภค และด้านการเกษตร

โลกหมุนไปทุกวัน การเตรียมตัวให้พร้อมเรียนรู้และพัฒนาสิ่งใหม่ๆ อยู่เสมอจึงเป็นเรื่องที่สำคัญสำหรับการแข่งขันในตลาดโลก

กองบรรณาธิการวารสาร สนค.

วันพุธที่ 7 ธันวาคม 2559 นางสาวพิมพ์ชนก วอนขอพร รองผู้อำนวยการสำนักงานนโยบายและยุทธศาสตร์การค้า รักษาการแทน ผู้อำนวยการสำนักงานนโยบายและยุทธศาสตร์การค้า กระทรวงพาณิชย์ ลงพื้นที่ตรวจสอบราคาสินค้าที่ตลาดพรานนก เขตบางกอกน้อย พบว่า ราคาสินค้าส่วนใหญ่ทรงตัว มีบางรายการปรับตัวลดลงตามฤดูกาล เช่น ผักชี ต้นหอม ราคาลดลงบ้าง เนื่องจากหมดฝนและอากาศเริ่มเย็นลง ขณะที่ราคาเนื้อสัตว์ยังคงทรงตัว โดยหมูเนื้อแดงราคาอยู่ที่กิโลกรัมละ 145-150 บาท ไก่สดกิโลกรัมละ 65-70 บาท ไข่ไก่คละเบอร์ 2 ฟองละ 2.80-3.00 บาท นอกจากนี้ ในส่วนของอาหารทะเลสด เช่น ปลาหมึก มีการติดตามสถานการณ์ผลกระทบจากน้ำท่วมในภาคใต้ เพื่อเตรียมแผนเชื่อมโยงหากปริมาณไม่เพียงพอซึ่งเบื้องต้นยังไม่พบปัญหาราคาสูงผิดปกติ

อย่างไรก็ตาม กระทรวงพาณิชย์มีการติดตามราคาสินค้าอย่างใกล้ชิด ทั้งในพื้นที่กรุงเทพมหานคร และพื้นที่ต่างจังหวัด เนื่องจากการปรับขึ้นค่าแรงขั้นต่ำล่าสุดที่ไม่เท่ากันในแต่ละพื้นที่ ทั้งนี้ ยังไม่พบปัญหาราคาสินค้าปรับขึ้นผิดปกติ ส่วนการตรวจสอบตราซั้งในตลาดทั้งหมด 188 เครื่อง พบว่า มีเพียง 3 เครื่องที่มีปัญหาไม่ได้มาตรฐานจากน้ำหนักไม่ตรงเนื่องจากอายุการใช้งาน และป้ายแสดงน้ำหนักไม่ชัดเจนจึงทำการตรวจยึดไว้

Contents วารสาร สนค. ปีที่ 7 ฉบับที่ 65 ธันวาคม 2559

- 03 Special Talk
การผลิต-การค้าในอนาคต : โลกยุคใหม่ที่ไม่เหมือนเดิม
- 04 Special Report
อุตสาหกรรมยานยนต์ในอนาคต
: โอกาส หรือ ความเสี่ยง ของประเทศไทย
- 06 Special Report
พลาสติกชีวภาพ นวัตกรรมคลื่นลูกใหม่ในการรักษาสิ่งแวดล้อม
- 08 Economic Highlight
ภาพรวมเศรษฐกิจไทย

- 09 Price Indices
ตัวชี้วัดเศรษฐกิจการค้า
- 10 International Trade Focus
การค้าระหว่างประเทศ เดือนตุลาคม 2559
- 11 Commodities & FX
สถานการณ์ราคาทองคำ ราคาน้ำมัน อัตราแลกเปลี่ยน
และราคาสินค้าเกษตร : พฤศจิกายน 2559
- 12 Global News

การผลิต-การค้าในอนาคต : โลกยุคใหม่ที่ไม่เหมือนเดิม

■ ประเทศไทยและนานาประเทศทั่วโลกต่างกำลังก้าวสู่โลกยุคใหม่ที่เทคโนโลยีและนวัตกรรมได้เข้ามาเปลี่ยนวิถีการค้า วิถีการผลิต ไปจนถึงวิถีชีวิตของผู้คน เทคโนโลยีโดยเฉพาะดิจิทัลได้สร้างความเป็นไปได้และโอกาสทางธุรกิจที่ไม่เคยมีขึ้นในอดีต ผู้ประกอบการยุคใหม่จึงต้องเตรียมรับมือกับการเปลี่ยนแปลงรูปแบบการผลิตและแนวโน้มค่านิยมและความต้องการสินค้าและบริการ เพื่อให้สามารถก้าวทันและเกาะเกี่ยวไปกับห่วงโซ่มูลค่าของโลกในอนาคตได้

ภาคการผลิตและการค้าโลกในอนาคตจะเป็นอย่างไรขึ้นอยู่กับหลากหลายปัจจัย ปัจจัยสำคัญที่ขาดไม่ได้ คือ เทคโนโลยีและนวัตกรรม ปัจจุบันเรากำลังก้าวสู่ยุคที่เทคโนโลยีและนวัตกรรมทำให้เส้นแบ่งระหว่างโลกที่จับต้องได้ (Physical world) และโลกดิจิทัล (Digital world) น้อยลง และเทคโนโลยีการผลิตก้าวหน้าขึ้นด้วยอัตราเร่งสวนทางกับต้นทุนของเทคโนโลยีที่ลดลง เห็นได้จากราคาสินค้าเกี่ยวกับเทคโนโลยี ไม่ว่าจะขนาดเล็กหรือขนาดใหญ่ ตั้งแต่โทรศัพท์เคลื่อนที่ ซึ่งราคาลดลงเกือบ 50 เท่า จาก 499 เหรียญสหรัฐในปี 2550 เหลือ 10 เหรียญสหรัฐในปี 2557 หรือราคาเครื่องพิมพ์ 3 มิติ ซึ่งลดลงถึง 400 เท่าจาก 40,000 เหรียญสหรัฐในปี 2550 เหลือเพียง 100 เหรียญสหรัฐในปี 2557 ไปจนถึงหุ่นยนต์อุตสาหกรรม ซึ่งราคาลดลงเกือบ 30 เท่าจาก 550,000 เหรียญสหรัฐในปี 2550 เหลือเพียง 20,000 เหรียญสหรัฐในปี 2557¹ เป็นต้น ในขณะที่เทคโนโลยีที่ดีขึ้นและถูกลงหมายถึงประสิทธิภาพและผลิตภาพที่จะเพิ่มขึ้นในระยะยาวของภาคการผลิต การสื่อสารและขนส่งที่เชื่อมต่อกันมากขึ้นก็หมายถึงความเชื่อมโยงที่ใกล้ชิดมากขึ้นและง่ายขึ้นระหว่างผู้ผลิต-ผู้ค้า-ผู้บริโภค

นอกจากนี้ ความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีการผลิต ตลอดจนความก้าวหน้าด้านการสื่อสาร การประมวลผล และการนำระบบดิจิทัลมาใช้ (digitalization) มากขึ้น เช่น สื่อสังคมออนไลน์ (social media), Cloud computing และ Internet of Things (IoT) ยังทำให้ผู้ประกอบการมีโอกาสในการใช้ประโยชน์จากข้อมูลความต้องการ-พฤติกรรมผู้บริโภคที่มีอยู่จำนวนมาก (consumer big data) มาผลิตสินค้า/บริการที่ตรงกับความต้องการเฉพาะของผู้บริโภคได้ในปริมาณมาก (mass customization)

อย่างไรก็ตาม ความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีนี้ก็อาจเป็นความท้าทายเช่นเดียวกัน โดยภาคการผลิตและการค้าซึ่งสามารถใช้ระบบอัตโนมัติ (automation) มากขึ้น อาจทำให้ความต้องการแรงงานลดลง แรงงานที่ภาคธุรกิจต้องการจะเปลี่ยนจากทักษะน้อย-ค่าจ้างแรงงานถูก ไปเป็นแรงงานที่มีทักษะสูง-ค่าจ้างแรงงานสูง โดยเฉพาะด้านเทคโนโลยี/ดิจิทัล นอกจากนี้ผู้บริโภคมีความสามารถเข้าถึงข้อมูล ข่าวสาร สินค้าและบริการ ได้สะดวก รวดเร็ว และหลากหลายขึ้น ทำให้ต้องการสินค้าและบริการที่ตอบสนองความต้องการและแสดงออกถึงค่านิยมหรือความเป็นตัวตน เช่น การรักษาสุขภาพ การรักษาสีผิวแวดล้อม หรือความรับผิดชอบต่อสังคม เป็นต้น ผู้ประกอบการยุคใหม่จึงต้องปรับเปลี่ยนตัวเองทั้งวิถีการคิด-การผลิต-การค้า อาทิ เน้นการนำเทคโนโลยี-นวัตกรรมมาใช้ในการสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับธุรกิจ สร้างความพร้อม

ทางเทคโนโลยีและบุคลากร ปรับเปลี่ยนโมเดลธุรกิจและช่องทางการค้า โดยผสมผสานช่องทางการค้าปกติและช่องทางออนไลน์ และให้ความสำคัญกับการรักษาความเป็นส่วนตัวและความปลอดภัยของข้อมูลลูกค้า (data privacy and security) เป็นต้น

รูปแบบการผลิต-การค้าที่เปลี่ยนไปนี้ยังอาจส่งผลกระทบต่อระบบเศรษฐกิจการค้าของโลก โดยมีความเป็นไปได้ 2 ทาง คือ ความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีจะทำให้เศรษฐกิจการค้าโลกเชื่อมต่อกันมากขึ้น การเปิดเสรีทางการค้าโลกปรับเปลี่ยนจากการลดภาษีไปเป็นการปรับประสานกฎระเบียบและมาตรฐานทางการค้าของแต่ละประเทศให้เหมือน/สอดคล้องกัน และภาครัฐผ่อนคลายนโยบาย ในทางตรงกันข้าม ความไม่เท่าเทียมกันทั้งในภายในประเทศและระหว่างประเทศที่อาจเพิ่มขึ้น อาจทำให้แต่ละประเทศเพิ่มการปกป้องการค้าของตนและภาครัฐเข้ามามีบทบาทในระบบเศรษฐกิจโดยเฉพาะด้านการกระจายรายได้มากขึ้น

ทั้งนี้ ไม่ว่าทิศทางทางการผลิต-การค้าโลกจะเป็นไปอย่างไร หัวใจสำคัญที่จะทำให้ผู้ประกอบการยุคใหม่ประสบความสำเร็จ คือ ทักษะคิด (mindset) ในการเปิดใจยอมรับการเปลี่ยนแปลง ใฝ่รู้สิ่งใหม่ๆ มีความยืดหยุ่น พร้อมที่จะปรับเปลี่ยนตนเอง และที่ขาดไม่ได้ คือ การถ่ายทอดทัศนคติเหล่านี้ให้กลายเป็นวัฒนธรรมองค์กร เพื่อให้สามารถสร้างบุคลากรและธุรกิจที่ก้าวทันและพร้อมแข่งขันในโลกยุคใหม่ได้

¹ Digital Transformation of Industries: Digital Enterprise (2016), World Economic Forum in collaboration with Accenture

โดย : นายธนกฤต เหลืองอาสนะทิพย์ กองนโยบายและยุทธศาสตร์การค้าสินค้าอุตสาหกรรมและธุรกิจบริการ

อุตสาหกรรมยานยนต์ในอนาคต : โอกาส หรือ ความเสี่ยง ของประเทศไทย

■ อุตสาหกรรมยานยนต์ของไทยมีประวัติศาสตร์ยาวนานตั้งแต่ปี พ.ศ. 2500 ที่รัฐบาลส่งเสริมให้มีการผลิตอุตสาหกรรมที่สำคัญในประเทศเพื่อทดแทนการนำเข้า (Import-Substitution Policy) โดยเริ่มมีการส่งเสริมการประกอบยานยนต์ในประเทศ และขณะเดียวกันรัฐบาลก็มีนโยบายสนับสนุนการผลิตชิ้นส่วนยานยนต์เพื่อให้เกิดการผลิตที่ครบวงจรสำหรับอุตสาหกรรมยานยนต์ นอกจากนี้ การสร้างรากฐานที่แข็งแกร่งโดยเฉพาะนโยบายการพัฒนาพื้นที่บริเวณชายฝั่งทะเลตะวันออก (โครงการ Eastern Seaboard Development Program : ESB) รวมทั้งการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานอื่นๆ เพื่อรองรับการเปิดประเทศ ในช่วงสมัยรัฐบาลของพลเอกเปรม ติณสูลานนท์ นายกรัฐมนตรี ภายใต้แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 5 (พ.ศ. 2525-2529) ได้เปิดโอกาสให้ต่างชาติเข้ามาลงทุนในอุตสาหกรรมยานยนต์ได้อย่างเสรีมากขึ้น ไทยสามารถส่งออกรถยนต์คันแรกได้ในปี พ.ศ. 2531 และปัจจุบัน ไทยได้กลายเป็นฐานการผลิตยานยนต์ที่สำคัญและมีมาตรฐานในระดับโลก รวมทั้งเป็นฐานการผลิตชิ้นส่วนยานยนต์ที่สำคัญของโลกภายใต้ห่วงโซ่มูลค่าการค้าของการผลิตยานยนต์ของโลก (Global Value Chains : GVC)

อย่างไรก็ดี การผลิตยานยนต์ของไทยเกือบทั้งหมดคือ การผลิตยานยนต์รถยนต์ที่ใช้พลังงานเชื้อเพลิงแบบเผาไหม้ภายใน (Internal Combustion Engine : ICE) ที่ใช้น้ำมันเชื้อเพลิง ขณะที่แนวโน้มของโลกในอนาคต คือ การผลิตยานยนต์ที่ประหยัดพลังงานและเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม ซึ่งเป็นหนึ่งใน

Mega-Trends ของโลก สอดคล้องกับผลการศึกษาของสถาบันชั้นนำต่างๆ เช่น PricewaterhouseCoopers (PwC) ที่คาดการณ์ว่า ในปี พ.ศ. 2563 (ค.ศ. 2020) รถยนต์แบบดั้งเดิมจะถูกแทนที่โดยรถยนต์ประหยัดพลังงาน รวมทั้งยังมีการศึกษาว่า ในปี พ.ศ. 2593 (ค.ศ. 2050) หรืออีกประมาณ 33 ปี จะไม่มีการใช้น้ำมันเชื้อเพลิงในยานพาหนะอีก เนื่องจากน้ำมันจะถูกใช้หมดลงภายในช่วงระยะเวลาดังกล่าว ประชาคมโลกรวมทั้งไทยยังมีข้อผูกพันกับประชาคมโลกจากการประชุม United Nation Climate Change Conference ครั้งที่ 21 ณ กรุงปารีส ในปี พ.ศ. 2558 ที่จะต้องลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจกภายในปริมาณที่กำหนดด้วย อีกประการหนึ่งที่สำคัญ คือ หลายประเทศได้วางแผนที่จะห้ามการจำหน่ายรถยนต์เบนซินและดีเซลซึ่งคาดว่าจะเกิดขึ้นในช่วงปี 2568 เป็นต้นไป เช่น ประเทศในยุโรป และในบางรัฐของสหรัฐอเมริกา ซึ่งประเทศเหล่านี้เป็นตลาดการส่งออกยานยนต์และชิ้นส่วนยานยนต์ของไทยที่ปัจจุบันสายการผลิตยังเป็นการผลิตเพื่อรองรับต่อสายการผลิตแบบ ICE ดังที่กล่าวไว้ข้างต้น

เป็นที่น่ายินดีที่ว่า รัฐบาลชุดปัจจุบันได้พยายามริเริ่มนโยบายขับเคลื่อนเศรษฐกิจใหม่ๆ เพื่อยกระดับการพัฒนาและเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศในทุกมิติ โดยหนึ่งในแนวทางคือ การปรับเปลี่ยนประเทศไทยให้เป็นฐานการผลิตยานยนต์ในอนาคต (Next-Generation Automotive) โดยเฉพาะยานยนต์ที่ขับเคลื่อนด้วยพลังงานไฟฟ้า อย่างไรก็ตาม

บางภาคส่วนมีข้อกังวลว่าไทยยังไม่พร้อมในการเป็นฐานการผลิตยานยนต์ในอนาคตเนื่องจากสภาพแวดล้อม (Eco-System) ที่ไม่เอื้ออำนวย อาทิ ความพร้อมด้านเทคโนโลยีการผลิต ด้านบุคลากร/ช่างวิศวกร ด้านโครงสร้างพื้นฐาน (เช่น สถานีประจุไฟ) และด้านสังคม (เช่น ความเข้าใจ/การตระหนักรู้ของประชาชนเกี่ยวกับภาวะโลกร้อนและความจำเป็นของการใช้ยานยนต์ประหยัดพลังงาน) ดังนั้น การเปลี่ยน (Shift) จากการผลิตยานยนต์แบบดั้งเดิมเป็นการผลิตยานยนต์ในอนาคตอาจไม่คุ้มค่าและไม่ประสบความสำเร็จอย่างที่หวังไว้

ที่ผ่านมา ประเทศไทยเป็นผู้เล่นที่สำคัญของการผลิตรถยนต์ จากการวางรากฐานมากกว่า 50 ปีจนถึงปัจจุบันกล่าวได้ว่า ประเทศไทยได้ประสบความสำเร็จสูงสุดในการที่สามารถก้าวขึ้นมาเป็นผู้ผลิตยานยนต์ในระดับโลกได้ ผู้กำหนดนโยบายในอดีตจนถึงปัจจุบัน รวมทั้งผู้เล่นต่างๆ จากทั้งภาครัฐและเอกชนที่เกี่ยวข้องได้มีส่วนสำคัญในการส่งเสริมและทำให้ไทยมายืนในตำแหน่งนี้ได้ อย่างไรก็ตามขณะนี้ประเทศไทยอยู่ในช่วง “ทางแยก” (At the Crossroads) ที่จำเป็นจะต้องเลือกและกำหนดตำแหน่งของตนเองอีกครั้งในการต่อยอดการพัฒนาอุตสาหกรรมยานยนต์ของไทยให้ก้าวไปสู่เป็นฐานการผลิตยานยนต์ที่ใช้เทคโนโลยีระดับสูงคืออุตสาหกรรมยานยนต์ในอนาคต

การพัฒนายานยนต์ในอนาคตเป็นภาพระยะยาว ซึ่งสามารถกล่าวได้ว่าเป็นการปรับเปลี่ยนโครงสร้างประเทศทั้งระบบ จำเป็นต้องมีความต่อเนื่องและต้องมีการเตรียมความพร้อมในทุกภาคส่วน โดยเฉพาะเรื่องผลิตภัณฑ์ที่จะต้องมีความปลอดภัย ผลิตให้ได้มาตรฐานสากลเหมือนที่รถ Pick-Up และรถ Eco Car ที่ได้สร้างชื่อเสียงให้ไทย ประเด็นสำคัญ คือ การสร้างฐานจากภายในให้เข้มแข็งก่อน ภายนอกจึงจะให้ความเชื่อถือ ดังนั้น ผู้กำหนดนโยบายของรัฐบาลและภาคราชการจึงจำเป็นต้องมีบทบาทนำและสนับสนุนอย่างจริงจังเพื่อให้ไทยสามารถบรรลุเป้าหมายนี้ได้ ซึ่งนอกจากอุตสาหกรรมยานยนต์ในอนาคตจะช่วยปรับเปลี่ยนโครงสร้างการผลิตของอุตสาหกรรมสนับสนุน โดยเฉพาะอุตสาหกรรมชิ้นส่วนแล้ว ยังจะก่อให้เกิดอุตสาหกรรมต่อเนื่องใหม่ๆ

ทั้งในด้านผลิตและภาคบริการเพื่อรองรับเทคโนโลยีใหม่ๆ ของอุตสาหกรรมยานยนต์ในอนาคตด้วย

ผู้เขียนเห็นว่า อุตสาหกรรมยานยนต์ในอนาคตน่าจะเป็น “โอกาส” มากกว่า “ความเสี่ยง” ในการพัฒนาอุตสาหกรรมยานยนต์ของประเทศ โดยในระยะเวลาก่อนหน้านี้ไทยน่าจะมีความพร้อมและศักยภาพการเป็นฐานการผลิตยานยนต์ในอนาคตเพื่อการส่งออกสำหรับรถยนต์รุ่นไฮบริด (Hybrid Electric Vehicle : HEV) ก่อน เนื่องจากปัจจุบันมีโครงสร้างรองรับที่เอื้ออำนวยอยู่แล้ว เมื่อเทคโนโลยี HEV มีความเข้มแข็งแล้ว ก็สามารถต่อยอดการพัฒนาเทคโนโลยีขั้นสูงต่อไปได้ เช่น รถไฟฟ้า (Electric Vehicles : EV) ขณะเดียวกัน รัฐบาลจำเป็นต้องเร่งเตรียมพร้อมในด้านต่างๆ เพื่อรองรับเทคโนโลยีการผลิตรถยนต์รุ่นสูงขึ้นไป รวมทั้งการเร่งให้ข้อริเริ่มในเรื่องการลงทุนในการผลิตแบตเตอรี่ไฟฟ้า โครงสร้างพื้นฐาน และล่าสุดควรเร่งดำเนินการให้มีการนำเข้ารถ EV เกิดขึ้นได้อย่างรวดเร็วและเป็นรูปธรรมตามที่กระทรวงต่างๆ ที่เกี่ยวข้องได้เสนอแนะ เพื่อเป็นประโยชน์ต่อการสร้างการตระหนักรู้ (Awareness) อันจะเป็นการสร้างประชากร/กลุ่มคน (Population) ที่นิยมยานยนต์ประหยัดพลังงาน และจะเป็นวงจรให้เกิดความต้องการ (Demand) ยานยนต์ในอนาคตต่อไป แม้ว่าที่ผ่านมา แต่ละค่าย/นักลงทุน ต่างก็ยกเหตุผลสนับสนุนและมีข้อกังวลเกี่ยวกับการพัฒนายานยนต์ในอนาคต แต่การปรับเปลี่ยนเพื่อให้ไทยเป็นฐานการผลิตรถยนต์สมัยใหม่จะเป็นประโยชน์ต่อประเทศโดยรวม ซึ่งภาครัฐควรส่งเสริมการผลิตเพื่อให้สามารถรักษาการแข่งขันในตลาดโดยสร้าง Eco-System ที่ก่อให้เกิด Economy of Scale เกิดการผลิตและลงทุนในประเทศไทยและส่งออกได้ในอนาคต

แม้ว่ายังมีอุปสรรคที่อาจจะปัญหาและอาจจะข้อจำกัด แต่จุดแข็งที่ไทยเป็นฐานการผลิตรถยนต์ที่เข้มแข็ง มีทำเลที่ตั้งเหมาะสมที่เป็นศูนย์กลางในภูมิภาค และที่สำคัญ คือ การที่นักลงทุนต่างชาติเข้ามาใช้ไทยเป็นศูนย์วิจัย พัฒนาและออกแบบ (R&D Center) และเป็นศูนย์ทดสอบ น่าจะเป็น “จุดขาย” ใหม่ของไทย เพื่อเปลี่ยนผ่านประเทศไปสู่เศรษฐกิจฐานคุณค่า เนื่องจากอุตสาหกรรมยานยนต์ไทยน่าจะเป็นหนึ่งในอุตสาหกรรมที่มีความพร้อมมากกว่าอุตสาหกรรมอื่นๆ ในการปรับรูปประเทศไทย สร้างสินค้าที่ตรงกับความต้องการของตลาด (Demand-Driven) มีมูลค่าและมีนวัตกรรมพัฒนาและยกระดับเศรษฐกิจของประเทศ เพื่อให้ไทยสามารถก้าวข้ามผ่านประเทศกับดักรายได้ปานกลางเพื่อพาไทยก้าวไปสู่การเป็นประเทศไทย 4.0 ตามแนวทางและเจตนารมณ์ของรัฐบาลต่อไป

พลาสติกชีวภาพ นวัตกรรมคลื่นลูกใหม่ ในการรักษาสิ่งแวดล้อม

■ พลาสติกชีวภาพเป็นนวัตกรรมคลื่นลูกใหม่ที่กำลังได้รับความสนใจจากทั่วโลก และเป็นทางเลือกในการรักษาสิ่งแวดล้อม ซึ่งจะก่อให้เกิดการพัฒนาไปสู่เศรษฐกิจสีเขียว (Green Economy) ได้ เนื่องจากมีความเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม ช่วยสร้างมูลค่าเพิ่มให้สินค้าทางการเกษตร และสามารถตอบโจทย์การใช้ทรัพยากรธรรมชาติที่มีอยู่อย่างจำกัด ในยุคปัจจุบันที่ผลิตภัณฑ์พลาสติกต่างๆ ที่ใช้กันทั่วไปนั้น ส่วนใหญ่มาจากวัตถุดิบที่ได้มาจากอุตสาหกรรมปิโตรเคมี ซึ่งเป็นทรัพยากรที่ใช้เวลานานนับล้านปีในการสร้างขึ้นมาใหม่

ปัจจุบันที่ทั่วโลกกำลังเผชิญกับภาวะโลกร้อน คือ การที่โลกมีอุณหภูมิสูงขึ้น และปัญหาด้านสิ่งแวดล้อมที่ทวีความรุนแรงมากขึ้น ประเทศต่างๆ ทั่วโลกต่างพยายามหาวิธีผลิตสินค้าและบริการ ด้วยกระบวนการผลิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม และให้ความสำคัญกับการใช้ทรัพยากรในโลอย่างประหยัดและคุ้มค่า โดยเฉพาะการเลือกใช้จากแหล่งทรัพยากรที่ไม่มีวันหมด หรือปลูกทดแทนได้ (renewable)

สำหรับประเทศไทย มีข้อได้เปรียบด้านความอุดมสมบูรณ์ของทรัพยากรธรรมชาติ และมีวัตถุดิบทางการเกษตรจำนวนมาก ซึ่งเป็นโอกาสของไทยในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจฐานชีวภาพ (Bio-Based Economy) อย่างไรก็ตาม ไทยยังมีข้อจำกัดบางประการในด้านระดับของเทคโนโลยี ซึ่งจำเป็นต้องพัฒนาต่อยอดเพื่อการใช้ประโยชน์และขับเคลื่อนเศรษฐกิจฐานชีวภาพอย่างเต็มที่

เศรษฐกิจฐานชีวภาพ ประกอบไปด้วยสินค้าและบริการ 5 กลุ่มหลัก ได้แก่ 1. เชื้อเพลิงชีวภาพ (Bio Energy) เช่น การใช้อ้อย มันสำปะหลัง ขานอ้อย มาผลิตเอทานอล 2. เคมีชีวภาพ (Bio Chemicals)/ พลาสติกชีวภาพ (Bio Plastics) เช่น กาว เส้นใย กระดาษและบรรจุภัณฑ์ที่ผลิตจากวัตถุดิบที่มาจากธรรมชาติ หรือย่อยสลายตามธรรมชาติได้ 3. ผลิตภัณฑ์ชีวภาพสำหรับอาหารคน (Food Ingredients) เช่น ผลิตภัณฑ์อาหารเพื่อสุขภาพ อาหารเสริม 4. ผลิตภัณฑ์ชีวภาพสำหรับอาหารสัตว์ (Feed Ingredients) และ 5. ชีวเภสัชภัณฑ์ (Biopharmaceuticals) อาทิ สอร์บิโนน เอนไซม์ และวัคซีน เป็นต้น

พลาสติกชีวภาพ เป็นสินค้านวัตกรรมที่

คิดค้นขึ้นมาเพื่ออนุรักษ์สิ่งแวดล้อม และลดการพึ่งพิงน้ำมันปิโตรเลียม ซึ่งเป็นสารตั้งต้นในอุตสาหกรรมพลาสติก

นิยามของพลาสติกชีวภาพ คือ

1. พลาสติกที่ผลิตจากวัตถุดิบทางธรรมชาติ (bio-base) เช่น อ้อย มันสำปะหลัง ข้าวโพด โดยจะต้องมีปริมาณ

วัตถุดิบจากธรรมชาติอย่างน้อยร้อยละ 20 ของสัดส่วนวัตถุดิบทั้งหมด หรือ 2. พลาสติกที่มีคุณสมบัติสลายตัวทางธรรมชาติได้ (compostable) ซึ่งอาจมีทั้งที่ผลิตได้จากปิโตรเคมี หรือจากวัตถุดิบทางธรรมชาติ

ปัจจุบัน ในประเทศต่างๆ มีการนำพลาสติกชีวภาพมาใช้ประโยชน์ในหลายด้านด้วยกัน เช่น

- 1 ด้านการแพทย์** โดยการนำพลาสติกชีวภาพมาผลิตเป็นวัสดุทางการแพทย์ เช่น ผิวน้ำเทียม ไหมละลาย อุปกรณ์ประเภทสกรู และแผ่นตามกระดูกที่ฝังอยู่ในร่างกาย ที่สามารถย่อยสลายได้เอง
- 2 ด้านบรรจุภัณฑ์เพื่อการบริโภค** เช่น สารเคลือบกระดาษสำหรับห่ออาหาร หรือแก้วน้ำชนิดใช้แล้วทิ้ง ถุงสำหรับใส่ของด้วยหรือถาดย่อยสลายได้สำหรับบรรจุอาหารสำเร็จรูปและอาหารจานด่วน ฟิล์มและถุงพลาสติกย่อยสลายได้ทางชีวภาพสำหรับใช้ใส่ขยะเศษอาหาร โฟมเม็ดกันกระแทก เป็นต้น

- 3 ด้านการเกษตร** นิยมนำมาผลิตเป็นแผ่นฟิล์มสำหรับคลุมดิน และวัสดุสำหรับการเกษตร เช่น แผ่นฟิล์มป้องกันการเติบโตของวัชพืชและรักษาความชื้นในดิน รวมทั้งถุงหรือกระถางสำหรับเพาะต้นกล้า ซึ่งถุงที่ทำจากพลาสติกชีวภาพสามารถย่อยสลายได้ตามธรรมชาติ จึงไม่ต้องย้ายต้นไม้ออกจากถุง ช่วยลดการตายของต้นไม้ระหว่างขนย้ายได้

จากการศึกษาของ Institute for Bioplastics and Biocomposites พบว่า การผลิตพลาสติกชีวภาพมีอัตราการเติบโตที่สูง กล่าวคือ ในปี 2557 ทั่วโลกมีกำลังการผลิตพลาสติกชีวภาพรวม 1.7 ล้านตัน และจะเติบโตขึ้นเป็น 7.85 ล้านตันในปี 2562 คิดเป็นอัตราการเติบโตกว่าร้อยละ 36 ต่อปี

ในต่างประเทศ ประเทศที่เป็นผู้นำในอุตสาหกรรมพลาสติกชีวภาพต่างมีความตื่นตัวด้านนโยบาย การวิจัย และ การพัฒนาการผลิตในระดับอุตสาหกรรม ตัวอย่างเช่น

- ประเทศสหรัฐอเมริกาเป็นผู้นำด้านพลาสติกชีวภาพ ได้ตั้งเป้าหมายวิสัยทัศน์ด้านชีวภาพ (Biovision) ที่จะให้มีการใช้ผลิตภัณฑ์ชีวมวลจากร้อยละ 5 ในปี 2545 (2002) เพิ่มเป็นร้อยละ 12 ในปี 2553 (2010) และร้อยละ 20 ในปี 2573 (2030)

- สหภาพยุโรปมีการออกมาตรฐานรับรองการย่อยสลายทางธรรมชาติได้ (compostable) และใช้ประทับเป็นเครื่องหมายบนสินค้า เพื่อให้ผู้บริโภคมั่นใจว่า พลาสติกนั้นสามารถย่อยสลายได้ และผู้บริโภคได้มีส่วนร่วมอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม

- ประเทศฝรั่งเศสได้ออกกฎบังคับให้ภายในปี 2553 (2010) ถุงใส่ของทั้งต้องย่อยสลายได้ทางชีวภาพ

- ประเทศนอร์เวย์ สหราชอาณาจักร และสาธารณรัฐไอร์แลนด์ มีแนวทางการลดการบริโภคถุงพลาสติกจากปีโตรเคมี โดยให้ร้านค้าเก็บเงินค่าถุงพลาสติกจากผู้บริโภค

- ประเทศญี่ปุ่น หลายบริษัทได้พัฒนาผลิตภัณฑ์และบรรจุภัณฑ์ที่ทำจากพลาสติกย่อยสลายได้ ได้แก่ วัสดุอุปกรณ์คอมพิวเตอร์ แผ่นดิสก์ โทรศัพท์มือถือ เป็นต้น โดยมีฉลากระบุให้ผู้บริโภคทราบคุณสมบัติการย่อยสลายได้ เพื่อสร้างความรู้สึกที่ดีในการรักษาสิ่งแวดล้อม

(ที่มา : ร่างยุทธศาสตร์การสร้างความเข้มแข็งทางการค้า โดยสถาบันบัณฑิตบริหารธุรกิจ ศศินทร์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 4 พฤศจิกายน 2559 และแผนที่นำทางแห่งชาติ: การพัฒนาอุตสาหกรรมพลาสติกชีวภาพ โดยสำนักงานนวัตกรรมแห่งชาติ, 1 มีนาคม 2551)

สำหรับประเทศไทย พลาสติกชีวภาพเป็นสาขาหนึ่งใน 5 อุตสาหกรรมเดิม (First S-Curve) ในกลุ่มการเกษตรและเทคโนโลยีชีวภาพ (Agriculture and Biotechnology) และสามารถต่อยอดไปยังอุตสาหกรรมเชื้อเพลิงชีวภาพและเคมีชีวภาพ (Biofuels and Biochemical) ซึ่งเป็นหนึ่งใน 5 อุตสาหกรรมอนาคต (New S-Curve) ด้วย และหนึ่งในกลไกสำคัญในการขับเคลื่อนโมเดลประเทศไทย 4.0 คือ การสร้างความมั่นคงของประเทศไทย ด้วยการคำนึงถึงการพัฒนาและใช้เทคโนโลยีที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม (Green Growth Engine) โดยการมุ่งเน้นการใช้พลังงานทดแทน และหัวใจสำคัญของความสำเร็จอยู่ที่การพัฒนากระบวนการผลิตให้ส่งผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมน้อยที่สุด อันจะเกิดประโยชน์กับประเทศและประชาคมโลกด้วยในเวลาเดียวกัน

จากการวิเคราะห์จุดแข็ง จุดอ่อน ของไทยในอุตสาหกรรมพลาสติกชีวภาพ พบว่า

จุดแข็ง ของไทยมาจากการที่ไทยมีผลผลิตทางการเกษตรจำนวนมาก โดยผลิตน้ำตาลมากเป็นอันดับ 2 ของโลก และส่งออกผลิตภัณฑ์มันสำปะหลังมากเป็นอันดับ 1 ของโลก โดยพืชที่มีส่วนประกอบของแป้งและน้ำตาลสามารถนำไปผลิตเป็นเม็ดพลาสติกชีวภาพได้ อาทิ มันสำปะหลัง อ้อย และข้าวโพด เป็นต้น ทำให้ไทยมีความได้เปรียบทางด้านปัจจัยการผลิตที่จะนำมาผลิตเม็ดพลาสติกชีวภาพ

จุดอ่อน ของไทยคือ การที่ประเทศไทยยังไม่สามารถผลิตเม็ดพลาสติกชีวภาพได้เอง ต้องมีการนำเข้าจากต่างประเทศ ซึ่งมีต้นทุนสูงกว่าเม็ดพลาสติกทั่วไป นอกจากนี้ การใช้สินค้าจากพลาสติกชีวภาพยังไม่แพร่หลายเนื่องจากต้นทุนที่สูง และมีข้อจำกัดด้านคุณสมบัติที่ยังไม่สามารถทนความร้อนได้สูง ซึ่งต้องมีการพัฒนาเทคโนโลยีต่อไป

จากการสำรวจข้อมูลของสถาบันปิโตรเลียมแห่งประเทศไทย พบว่า ในปี 2556 ผู้ประกอบการผลิตภัณฑ์พลาสติกในประเทศไทยมีจำนวนทั้งสิ้น 3,850 ราย โดยในจำนวนดังกล่าว มีผู้ประกอบการที่ผลิตผลิตภัณฑ์พลาสติกจากพลาสติกชีวภาพเพียง 40 ราย (ที่มา : ร่างยุทธศาสตร์การสร้างความเข้มแข็งทางการค้า โดยสถาบันบัณฑิตบริหารธุรกิจ ศศินทร์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 4 พฤศจิกายน 2559)

ปัจจุบันการใช้งานพลาสติกชีวภาพในประเทศกำลังพัฒนายังมีอยู่จำกัด ลูกค้าหลักของสินค้าพลาสติกชีวภาพ คือ ลูกค้าในกลุ่มยุโรป เกาหลีใต้ และญี่ปุ่น ซึ่งมีการใช้งานพลาสติกชีวภาพมากกว่า 10 ปี แล้ว สินค้าหลักที่มีการสั่งซื้อ คือ บรรจุภัณฑ์ต่างๆ เนื่องจากจากความพยายามในการลดขยะ ลดการใช้ถุงพลาสติก และกระแสความใส่ใจสิ่งแวดล้อมของผู้บริโภค

อย่างไรก็ดี พลาสติกชีวภาพถือเป็นนวัตกรรมคลื่นลูกใหม่ในการรักษาสิ่งแวดล้อม ช่วยสร้างมูลค่าเพิ่มให้สินค้าเกษตร และมีอัตราการเติบโตในระดับที่สูง เนื่องจากกระแสการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมในประเทศต่างๆ

การพัฒนาพลาสติกชีวภาพของไทยจึงควรมาจากการทำงานร่วมกันระหว่างภาครัฐ เอกชน และสถาบันการศึกษา ทั้งภายในประเทศและระหว่างประเทศ โดยการสร้างการตระหนักรู้เรื่องผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม พัฒนาสินค้าให้สอดคล้องกับความต้องการของตลาด และพัฒนาคุณสมบัติต่างๆ ให้ดีขึ้น สะดวกต่อการใช้งาน นอกจากนี้ การพัฒนาอุตสาหกรรมชีวภาพควรทำให้ครบวงจรตลอดห่วงโซ่อุปทาน ตั้งแต่ต้นน้ำถึงปลายน้ำ

ภาพรวมเศรษฐกิจไทย

■ **เศรษฐกิจไทย** เดือนตุลาคม 2559 ยังคงขยายตัวได้อย่างต่อเนื่องทั้งด้านอุปสงค์จากการบริการภาคเอกชนและการใช้จ่ายภาครัฐ และอุปทานจากการผลิตภาคการเกษตรที่ยังคงขยายตัวได้ดีต่อเนื่อง

เสถียรภาพเศรษฐกิจในประเทศ เดือนตุลาคม 2559 อยู่ในเกณฑ์ดีและมีเสถียรภาพ โดยอัตราการว่างงานสูงขึ้นเล็กน้อยแต่ยังอยู่ในระดับต่ำที่ร้อยละ 1.2 ของกำลังแรงงานรวม อัตราเงินเฟ้อทั่วไปขยายตัวร้อยละ 0.34 ตามการสูงขึ้นของ 1) หมวดอาหารและเครื่องดื่มไม่มีแอลกอฮอล์ ราคาสูงขึ้นร้อยละ +0.89 ส่วนหนึ่งเป็นผลจากราคาไข่ไก่ เนื้อสุกร ผลไม้สด จากภาวะภัยแล้งตั้งแต่ปลายปี 2558 ทำให้ระดับราคาสูงขึ้นในปี 2559 แม้ว่าจะมีแนวโน้มลดลงเล็กน้อยในช่วง 2-3 เดือนที่ผ่านมา 2) หมวดยาสูบและเครื่องดื่มมีแอลกอฮอล์ ดัชนีราคาสูงขึ้นร้อยละ +12.98 จากผลสะสมของการปรับอัตราค่าแสตมป์ยาสูบตามมูลค่าเมื่อเดือน ก.พ. 59 3) หมวดพาหนะ การขนส่ง และการสื่อสาร จากการปรับราคาน้ำมันเชื้อเพลิงขายปลีกในประเทศทุกประเภทตามกลไกตลาดน้ำมันดิบโลกที่ทยอยปรับสูงขึ้นตั้งแต่ช่วงต้นปี 2559 ส่งผลให้ราคาขายปลีกน้ำมันดีเซลสูงกว่าฐานในปี 2558 สำหรับหนี้สาธารณะต่อ GDP ข้อมูลล่าสุด ณ เดือนกันยายน 2559 อยู่ที่ร้อยละ 42.7 ซึ่งถือว่าสถานะหนี้ของไทยยังมีความมั่นคง และต่ำกว่ากรอบความมั่นคงทางการคลังที่ตั้งไว้ คือ ไม่เกินร้อยละ 60.0 **เสถียรภาพเศรษฐกิจนอกประเทศ** เดือนตุลาคม 2559 อยู่ในระดับมั่นคงและสามารถรองรับความเสี่ยงจากความผันผวนของเศรษฐกิจโลกได้สะท้อนได้จากทุนสำรองระหว่างประเทศอยู่ในระดับสูงที่ 180.3 พันล้านดอลลาร์สหรัฐ

ภาคอุปทาน เดือนตุลาคม 2559 การผลิตภาคการเกษตรมีทิศทางขยายตัวต่อเนื่องโดยที่ดัชนีผลผลิตสินค้าเกษตรกรรมสูงขึ้นร้อยละ 5.9 ขณะที่ราคาสินค้าเกษตรหดตัวร้อยละ -1.2 สำหรับการผลิตภาคอุตสาหกรรมขยายตัวร้อยละ 0.1 ภาคการส่งออกที่กลับมาหดตัวจากเดือนก่อนหน้าที่ร้อยละ - 4.2 โดยเป็นการลดลงของทั้งกลุ่มสินค้าอุตสาหกรรมและเกษตรสำคัญ การลดลงของสินค้ากลุ่มอุตสาหกรรม โดยเฉพาะรถยนต์และส่วนประกอบ ทองคำ และเหล็ก ผลมาจากฐานมูลค่าการส่งออกที่สูงในช่วงเดียวกันของปีก่อน ขณะที่การลดลงของสินค้าเกษตรสำคัญ โดยเฉพาะ น้ำตาลทราย ข้าว ผลิตภัณฑ์มันสำปะหลัง และยางพาราเป็นผลจากการลดลงของปริมาณเป็นสำคัญ สำหรับจำนวนนักท่องเที่ยวต่างประเทศ ข้อมูลล่าสุดเดือนกันยายน 2559 ขยายตัวได้ดีต่อเนื่องร้อยละ 17.7

การบริโภคภาคเอกชน ในเดือนตุลาคม 2559 ขยายตัวจากรายได้จากการจัดเก็บภาษีมูลค่าเพิ่ม ณ ระดับราคาคงที่ และยอดการจำหน่ายรถยนต์ที่ร้อยละ 0.3 และ 3.1 อย่างไรก็ตาม แนวโน้มการขยายตัวของบริการภาคเอกชนส่งสัญญาณชะลอตัว โดยที่ดัชนีความเชื่อมั่นผู้บริโภคลดลงอยู่ที่ 62.0 จาก 63.4 เดือนกันยายน

การลงทุนภาคเอกชน เดือนตุลาคม 2559 ส่งสัญญาณชะลอตัวทุกหมวด โดยการจำหน่ายรถยนต์เชิงพาณิชย์ ยอดการจัดเก็บภาษีธุรกิจมูลค่าเพิ่มสำหรับทรัพย์สิน และ ยอดจำหน่ายปูนซีเมนต์ หดตัวร้อยละ -14.0 -2.9 และ -5.0 ตามลำดับ

ประเทศ	อัตราเงินเฟ้อเฉลี่ย	Real GDP (%y-o-y)	
	ม.ค. - ต.ค. 2559	ปี 57	ปี 58
ไทย	0.06	0.9	2.8
มาเลเซีย	2.3	6.0	5.0
ฟิลิปปินส์	1.6	6.1	5.8
สิงคโปร์	-0.7	2.9	2.0
อินโดนีเซีย	3.58	5.0	4.8
เวียดนาม	2.27	6.0	6.7
อินเดีย	5.24	7.1	7.3
จีน	2.0	7.4	6.9

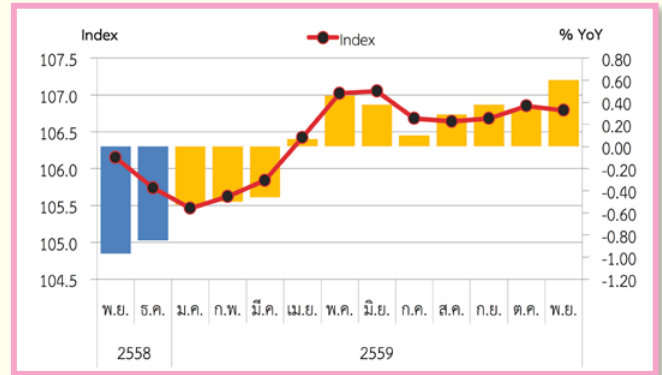
ข้อมูลเศรษฐกิจไทย	ปี 58		ปี 59			
	ทั้งปี	Q4	Q2	Q3	ก.ย.	ต.ค.
Real GDP (%y-o-y)						
อัตราการขยายตัวของเศรษฐกิจ	2.8	2.8	3.5	3.2	-	-
เสถียรภาพเศรษฐกิจ						
ดุลบัญชีเดินสะพัด (พันล้าน USD)	34.8	10.6	8.0	10.3	2.9	-
ทุนสำรองระหว่างประเทศ (พันล้าน USD)	156.5	156.5	177.6	180.4	180.5	180.3
อัตราเงินเฟ้อทั่วไป (%y-o-y)	-0.9	-0.9	0.3	0.26	0.38	0.34
อัตราเงินเฟ้อพื้นฐาน (%y-o-y)	1.1	0.8	0.8	0.8	0.75	0.74
หนี้สาธารณะต่อ GDP (%)	44.4	44.4	43.44	42.7	42.7	-
อัตราการว่างงาน (%)	0.9	0.8	1.1	0.9	0.9	1.2
การส่งออก - นำเข้า (%y-o-y)						
มูลค่าการส่งออกในรูป USD	-5.8	-8.1	-4.1	1.2	3.4	-4.2
มูลค่าการนำเข้าในรูป USD	-11.0	-12.6	-8.4	-1.2	5.6	6.5
อุปทาน (%y-o-y)						
ดัชนีผลผลิตสินค้าเกษตร	-3.8	0.0	-2.5	-0.5	4.0	5.9
ดัชนีราคาสินค้าเกษตร	-5.9	-	4.9	13.1	8.0	-1.2
ดัชนีผลผลิตสินค้าอุตสาหกรรม	0.3	0.3	1.7	-0.5	0.6	-4.2
จำนวนนักท่องเที่ยวต่างประเทศ	20.4	3.7	8.2	8.3	17.7	-
การบริโภคเอกชน (%y-o-y)						
ภาษีมูลค่าเพิ่ม ณ ราคาคงที่	1.0	2.1	3.7	1.2	3.2	0.3
ยอดจำหน่ายรถยนต์นั่ง	-19.1	-11.7	4.9	10.6	13.6	-
ยอดจำหน่ายรถจักรยานยนต์	-0.2	2.3	7.9	14.1	13.4	3.1
ปริมาณนำเข้าสินค้าอุปโภคบริโภคในรูป USD	2.2	-4.4	3.4	1.5	-3.7	-
การลงทุนเอกชน (%y-o-y)						
ปริมาณนำเข้าสินค้าทุนในรูป USD	-2.2	0.2	-11.6	-0.3	6.1	-
ยอดจำหน่ายรถยนต์เชิงพาณิชย์	-2.6	17.2	13.6	-3.4	-3.3	-14.0
ภาษีธุรกิจมูลค่าเพิ่มสำหรับทรัพย์สิน	8.7	22.2	13.2	-5.7	-0.5	-2.9
ยอดขายปูนซีเมนต์	-0.4	2.1	-1.6	-6.0	-8.6	-5.0

ที่มา : สำนักงานนโยบายและยุทธศาสตร์การค้า กระทรวงพาณิชย์, ธนาคารแห่งประเทศไทย, สำนักงานเศรษฐกิจการคลัง, สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร, สำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม, เว็บไซต์สำนักงานสถิติของประเทศต่างๆ

24,500	4,429	7,075	12.69	1.59	2.75	5.09	10.11	3.61
700	392	2,025	16.40	0.68	0.02	0.02	3.71	5.84
39,900	2,277	816	101.60	0.85	0.03	0.11	2.89	5.84
2,900	687	543	15	1.07	0.88	0.03	0.11	4.58
8,000	1,399	1,675		0.93	0.60	0.12	0.21	5.27
71,100	9,360	2,134		3.12	2.08	0.27	0.65	6.84
								13.07

ดัชนีราคาผู้บริโภคทั่วไปของประเทศ เดือนพฤศจิกายน 2559 มีค่าเท่ากับ 106.79 เมื่อเทียบกับเดือนพฤศจิกายน 2558 ดัชนีสูงขึ้นร้อยละ 0.60 จากการสูงขึ้นของราคาอาหารสดปรุงที่บ้าน อาทิ ผักสด ไข่ไก่ และเนื้อสุกร ที่ระดับราคา ยังคงสูงกว่าปีก่อนหน้าเนื่องจากสภาพอากาศแปรปรวน ทำให้ผลผลิตออกสู่ตลาดน้อยลง ราคาน้ำมันขายปลีกในประเทศ ค่าที่พักอาศัย อย่างไรก็ตาม อัตราเงินเฟ้อ ยังคงได้รับแรงหนุนจากค่ากระแสไฟฟ้าและก๊าซหุงต้ม เมื่อเทียบเดือนตุลาคม 2559 ลดลงร้อยละ 0.06 จากราคาอาหารสดและพลังงานเป็นหลัก ในขณะที่ราคาผักสดประเภทผักใบ (ต้นหอม ผักชี) ราคาสูงขึ้นในช่วงสัปดาห์สุดท้าย เนื่องจากผลผลิตน้อยลงจากการเปลี่ยนแปลงของสภาพอากาศเข้าสู่ฤดูหนาว สำหรับดัชนีราคาผู้บริโภคพื้นฐาน (ดัชนีราคาผู้บริโภคทั่วไปไม่รวมกลุ่มราคาอาหารสดและพลังงาน) สูงขึ้นร้อยละ 0.72 (YoY) ดัชนีราคาผู้บริโภคเทียบเฉลี่ยเดือนมกราคม - พฤศจิกายน 2559 กับช่วงเดียวกันของปี 2558 สูงขึ้นร้อยละ 0.10

ดัชนีราคาผู้บริโภคทั่วไป (ปี 2554 = 100)

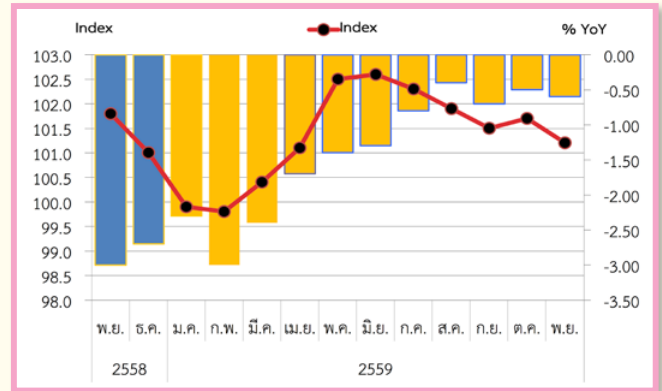
ตัวชี้วัดเศรษฐกิจการค้า

คาดการณ์อัตราเงินเฟ้อปี 2560 สำนักงานนโยบายและยุทธศาสตร์การค้า ประเมินการอัตราเงินเฟ้อปี 2560 อยู่ระหว่างร้อยละ 1.5 - 2.0

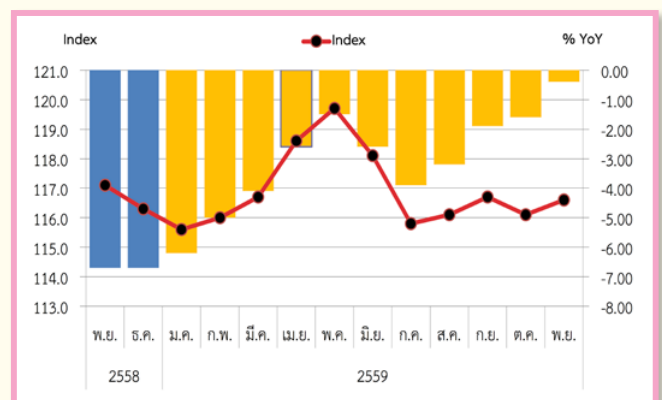
ดัชนีราคาผู้ผลิต เดือนพฤศจิกายน 2559 มีค่าเท่ากับ 101.2 เมื่อเทียบกับเดือนพฤศจิกายน 2558 ลดลงร้อยละ 0.6 จากการลดลงของราคาสินค้าหมวดผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม โดยเฉพาะกลุ่มผลิตภัณฑ์ปิโตรเลียม และกลุ่มโลหะขั้นมูลฐานและผลิตภัณฑ์โลหะ ที่ลดลงตามภาวะราคาสินค้าโลก สำหรับกลุ่มเคมีภัณฑ์และผลิตภัณฑ์เคมี ลดลงตามราคาน้ำมัน และหมวดผลิตภัณฑ์จากเหมือง ลดลงจากราคาสินค้ากลุ่มปิโตรเลียมและก๊าซธรรมชาติ เมื่อเทียบกับเดือนตุลาคม 2559 ดัชนีราคาผู้ผลิตลดลงร้อยละ 0.5 โดยมีสาเหตุสำคัญมาจากการลดลงของราคาสินค้า 3 หมวดหลัก คือ หมวดผลผลิตเกษตรกรรม สินค้าที่ราคาลดลง ได้แก่ ข้าวเปลือก สัตว์มีชีวิตและผลิตภัณฑ์ ปลาและสัตว์น้ำ หมวดผลิตภัณฑ์จากเหมือง สินค้าที่ราคาลดลง ได้แก่ น้ำมันปิโตรเลียมดิบ ก๊าซธรรมชาติเหลว (คอนเดนเสท) และหมวดผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม สินค้าที่ราคาลดลง ได้แก่ ไข่ไก่ น้ำมันเชื้อเพลิง น้ำตาลทราย และทองคำ สำหรับดัชนีราคาผู้ผลิตเทียบเฉลี่ยเดือนมกราคม - พฤศจิกายน 2559 กับช่วงเดียวกันของปี 2558 ลดลงร้อยละ 1.4

ดัชนีราคาวัสดุก่อสร้าง เดือนพฤศจิกายน 2559 มีค่าเท่ากับ 116.6 เมื่อเทียบกับเดือนเดียวกันของปีก่อน ลดลงร้อยละ 0.4 จากการลดลงของราคาสินค้าหมวดไม้และผลิตภัณฑ์ไม้ ได้แก่ วงกบประตู-หน้าต่าง บานหน้าต่าง เนื่องจากความนิยมใช้ไม้ลดลง โดยใช้อลูมิเนียมและกระจกแทน หมวดซีเมนต์ ได้แก่ ปูนซีเมนต์ปอร์ตแลนด์-ผสม เนื่องจากมีปริมาณปูนในตลาดสูง หมวดผลิตภัณฑ์คอนกรีต ได้แก่ พื้นคอนกรีตสำเร็จรูปอัดแรง คอนกรีตบล็อกก่อผนังมวลเบา ลดลงตามราคาซีเมนต์ หมวดวัสดุก่อสร้างอื่นๆ ได้แก่ อิฐมอญ อิฐโปร่ง อลูมิเนียมแผ่นเรียบ อลูมิเนียมเส้น วงกบอลูมิเนียม ยางมะตอย ความนิยมใช้น้อยลง และตามราคาปิโตรเลียมที่ลดลง เมื่อเทียบกับเดือนก่อนหน้าดัชนีราคาวัสดุก่อสร้างสูงขึ้นร้อยละ 0.4 โดยมีสาเหตุสำคัญมาจากการสูงขึ้นของราคาสินค้าหมวดเหล็กและผลิตภัณฑ์เหล็ก หมวดอุปกรณ์ไฟฟ้าและประปา และหมวดวัสดุก่อสร้างอื่นๆ สำหรับดัชนีราคาวัสดุก่อสร้างเทียบเฉลี่ยเดือนมกราคม - พฤศจิกายน 2559 กับช่วงเดียวกันของปี 2558 ลดลงร้อยละ 3.1

ดัชนีราคาผู้ผลิต (ปี 2553 = 100)

ดัชนีราคาวัสดุก่อสร้าง (ปี 2548 = 100)

ที่มา : กองสารสนเทศและดัชนีเศรษฐกิจการค้า สำนักงานนโยบายและยุทธศาสตร์การค้า กระทรวงพาณิชย์

การค้าระหว่างประเทศของไทย :

ตุลาคม 2559

การค้าระหว่างประเทศของประเทศไทย

	ต.ค. 59		ม.ค.-ต.ค. 59	
	มูลค่าล้านเหรียญ	(%YoY)	มูลค่าล้านเหรียญ	(%YoY)
ส่งออก	17,783	-4.2	178,251	-1.0
นำเข้า	17,535	6.5	160,073	-5.9
ดุลการค้า	248		18,178	

สินค้าและตลาดส่งออก 5 อันดับแรก เดือน ต.ค. 59

สินค้า	มูลค่า (ล้าน USD)	Δ (%YoY)	สัดส่วน (%)	ประเทศ	มูลค่า (ล้าน USD)	Δ (%YoY)	สัดส่วน (%)
รถยนต์และ ส่วนประกอบ	2,126	-5.8	12.0	จีน	2,251	4.4	12.7
เครื่อง คอมพิวเตอร์	1,472	-9.3	8.3	สหรัฐ อเมริกา	2,084	-4.7	11.7
อัญมณีและ เครื่องประดับ	721	-23.5	4.1	ญี่ปุ่น	1,771	8.9	10.0
เครื่องจักร กลและส่วน ประกอบ	660	10.0	3.7	ฮ่องกง	912	-6.6	5.1
แผงวงจรไฟฟ้า	659	-8.4	3.7	เวียดนาม	875	0.3	4.9

สินค้าและแหล่งนำเข้า 5 อันดับแรก เดือน ต.ค. 59

สินค้า	มูลค่า (ล้านUSD)	Δ (%YoY)	สัดส่วน (%)	ประเทศ	มูลค่า (ล้านUSD)	Δ (%YoY)	สัดส่วน (%)
เครื่องจักรกลและ ส่วนประกอบ	1,541	-2.0	8.8	จีน	3,483	-7.8	19.9
เครื่องจักรไฟฟ้า และส่วนประกอบ	1,427	-7.8	8.1	ญี่ปุ่น	2,671	4.1	15.2
น้ำมันดิบ	1,373	4.0	7.8	สหรัฐ อเมริกา	1,032	-24.2	5.9
เครื่องเพชรพลอย อัญมณีและทองคำ	1,038	192.7	5.9	มาเลเซีย	877	-14.5	5.0
เคมีภัณฑ์	1,027	7.1	5.9	สหรัฐอเมริกา เอมิเรตส์	729	37.6	4.2

ดัชนีราคาส่งออก-นำเข้า

ดัชนีราคา	การเปลี่ยนแปลง (%MoM)			การเปลี่ยนแปลง (%YoY)	
	ส.ค. 59	ก.ย. 59	ต.ค. 59	ต.ค. 59	ม.ค. - ต.ค. 59
ส่งออก	-0.3	0.1	0.2	1.4	-0.6
นำเข้า	0.6	0.1	0.6	1.9	-3.9

หมายเหตุ มูลค่า : ล้านเหรียญสหรัฐ

การส่งออก

เดือนตุลาคม 2559 มีมูลค่า 17,783 ล้านเหรียญสหรัฐ หดตัวร้อยละ 4.2 เมื่อเทียบกับเดือนเดียวกันปีก่อน โดยสินค้าเกษตร/อุตสาหกรรมเกษตร ภาพรวมหดตัวร้อยละ 8.1 โดยข้าว (-24.4%) ผลิตภัณฑ์มันสำปะหลัง (-22.9%) ยางพารา (-5.0%) และน้ำตาล (-52.6%) ในขณะที่ ผัก ผลไม้สดแช่แข็งและแปรรูป (+17.6%) และอาหารทะเลแช่แข็งและแปรรูป (+10.0%) สินค้าอุตสาหกรรมสำคัญภาพรวมหดตัวร้อยละ 2.7 โดยรถยนต์และอุปกรณ์ (-5.8%) คอมพิวเตอร์และอุปกรณ์ (-9.3) อัญมณีและเครื่องประดับ (-23.5%) แผงวงจรไฟฟ้า (-8.4%) ขณะที่เครื่องจักรกล (+10.0%) ตลาดส่งออกสำคัญของไทย 5 ลำดับแรก ได้แก่ จีน (+4.4%) สหรัฐอเมริกา (-4.7%) ญี่ปุ่น (+8.9%) ฮ่องกง (-6.6%) เวียดนาม (+0.3%)

ภาพรวมการส่งออกมกราคม-ตุลาคมปี 2559 มีมูลค่า 178,251 ล้านเหรียญสหรัฐ หดตัวร้อยละ 1.0 โดยสินค้าเกษตร/อุตสาหกรรมเกษตร ภาพรวมลดลงร้อยละ 5.4 โดยยางพารา (-18.6%) ผลิตภัณฑ์มันสำปะหลัง (-20.3%) ข้าว (-7.1%) น้ำตาล (-14.6%) ในขณะที่ ผัก ผลไม้สดแช่แข็งและแปรรูป (+10.4%) อาหารทะเลแช่แข็งและแปรรูป (+2.1%) ส่วนสินค้าอุตสาหกรรมสำคัญภาพรวมขยายตัวร้อยละ +0.9 โดยรถยนต์และส่วนประกอบ (+3.0%) อัญมณีและเครื่องประดับ (+29.7%) ในขณะที่ เม็ดพลาสติก (-10.0%) คอมพิวเตอร์และอุปกรณ์ (-5.4%) ตลาดส่งออกสำคัญของไทย 5 ลำดับแรก ได้แก่ สหรัฐอเมริกา (+0.9%) จีน (-4.5%) ญี่ปุ่น (+0.5%) ฮ่องกง (-4.2%) ออสเตรเลีย (+7.8%)

การนำเข้า

เดือนตุลาคม 2559 มีมูลค่า 17,535 ล้านเหรียญสหรัฐ ขยายตัวร้อยละ 6.5 เมื่อเทียบกับเดือนเดียวกันของปีที่ผ่านมา โดยเป็นการขยายตัวของน้ำมันดิบ (+4.0%) เครื่องเพชรพลอย อัญมณีและทองคำ (+192.7%) เคมีภัณฑ์ (+7.1%) ขณะที่เครื่องจักรกล (-2.0%) และเครื่องจักรไฟฟ้า (-7.8%) แหล่งนำเข้าสำคัญของไทย 5 อันดับแรก ได้แก่ จีน (-7.8%) ญี่ปุ่น (+4.1%) สหรัฐอเมริกา (-24.2%) มาเลเซีย (-14.5%) สหรัฐอาหรับฯ (+37.6%) ภาพรวมการนำเข้ามกราคม-ตุลาคมปี 2559 มีมูลค่า 160,073 ล้านเหรียญสหรัฐ หดลงร้อยละ -5.9 เมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปีที่ผ่านมา โดยเป็นการลดลงของเครื่องจักรกล (-3.5%) น้ำมันดิบ (-29.4%) เคมีภัณฑ์ (-3.2%) ขณะที่เครื่องจักรไฟฟ้า (+4.2%) ส่วนประกอบและอุปกรณ์ยานยนต์ (+5.5%) แหล่งนำเข้าสำคัญของไทย 5 อันดับแรก ได้แก่ จีน (+2.2%) ญี่ปุ่น (-3.0%) สหรัฐอเมริกา (-18.8%) มาเลเซีย (-11.2%) และเกาหลีใต้ (+0.4%)

ดุลการค้า

เดือนตุลาคม 2559 เกิดดุลการค้ามูลค่า 248 ล้านเหรียญสหรัฐ ขณะที่ภาพรวมดุลการค้า 2559 (ม.ค.-ต.ค.) เกิดดุลการค้ามูลค่า 18,178 ล้านเหรียญสหรัฐ

ราคาสินค้าส่งออก

ดัชนีราคาสินค้าส่งออกเดือนตุลาคม 2559 อยู่ที่ 95.6 (ปี 2555=100) สูงขึ้นร้อยละ 1.4 เมื่อเทียบกับเดือนเดียวกันของปีก่อน จากการเพิ่มขึ้นของดัชนีราคาส่งออกหมวดสินค้าเกษตรกรรม เพิ่มขึ้นร้อยละ 1.0 หมวดสินค้าอุตสาหกรรมการเกษตร ขยายตัวร้อยละ 3.4 หมวดสินค้าอุตสาหกรรม เพิ่มขึ้นร้อยละ 0.8 และหมวดสินค้าแร่และเชื้อเพลิง เพิ่มขึ้นร้อยละ 8.1 ราคาสินค้านำเข้า ดัชนีราคาสินค้านำเข้าเดือนตุลาคม 2559 อยู่ที่ 83.9 (ปี 2555=100) ขยายตัวร้อยละ 1.9 เมื่อเทียบกับเดือนเดียวกันของปีก่อน จากการเพิ่มขึ้นของดัชนีราคานำเข้าหมวดสินค้าวัตถุดิบและกึ่งสำเร็จรูป เพิ่มขึ้นร้อยละ +2.0 หมวดยานพาหนะและอุปกรณ์การขนส่งเพิ่มขึ้นร้อยละ +6.8 หมวดสินค้าทุนเพิ่มขึ้นร้อยละ +4.7 และหมวดสินค้าอุปโภคบริโภค เพิ่มขึ้นร้อยละ +1.0 ขณะที่หมวดสินค้าเชื้อเพลิงลดลงร้อยละ -1.9

สถานการณ์ราคาทองคำ ราคาน้ำมัน อัตราแลกเปลี่ยน และราคาสินค้าเกษตร : พฤศจิกายน 2559

ราคาทองคำ

ราคาทองคำเดือนพฤศจิกายนโดยเฉลี่ยอยู่ที่ 20,761.54 บาท ลดลงร้อยละ 1.60 เมื่อเทียบกับเดือนก่อนหน้า ราคาทองคำปรับตัวลดลง เนื่องจากได้รับปัจจัยลบจากการแข็งค่าของเงินดอลลาร์สหรัฐ ภายหลังจากการเปิดเผยตัวเลขเศรษฐกิจในหลายภาคส่วนของ ที่มีแนวโน้มแข็งแกร่งอย่างต่อเนื่อง ส่งผลให้นักลงทุนลดการถือครองทองคำในฐานะสินทรัพย์ที่ปลอดภัย นอกจากนี้ ธนาคารกลางสหรัฐฯ (เฟด) ได้ออกมาส่งสัญญาณปรับขึ้นอัตราดอกเบี้ยในการประชุมเดือนหน้า

ราคาน้ำมัน

ราคาน้ำมันดิบเดือนพฤศจิกายนปรับตัวลดลงโดยราคาน้ำมันดิบ WTI เฉลี่ยอยู่ที่ 45.84 เหรียญสหรัฐต่อบาร์เรล ปรับตัวลดลงจากเดือนก่อนหน้าที่อยู่ที่ 49.93 เหรียญสหรัฐต่อบาร์เรล หลังได้รับแรงกดดันจากความกังวลเกี่ยวกับข้อตกลงว่าด้วยการปรับลดลงหรือการคงกำลังการผลิตระหว่างผู้ผลิตกลุ่มโอเปก หลังอิรักต้องการที่จะรับการยกเว้นจากแผนการปรับลดการผลิตกลุ่มโอเปก นอกจากนี้ ราคายังถูกกดดันจากอุปทานที่มีแนวโน้มเพิ่มขึ้น และค่าเงินดอลลาร์สหรัฐ ที่มีแนวโน้มแข็งค่าขึ้น หลังธนาคารกลางสหรัฐฯ มีแนวโน้มปรับเพิ่มอัตราดอกเบี้ย อย่างไรก็ตาม ราคาน้ำมันดิบยังได้รับแรงกดดันจากปริมาณน้ำมันดิบคงคลังสหรัฐฯ ที่ปรับตัวเพิ่มขึ้นมากกว่าที่คาดการณ์ไว้ เนื่องจากปริมาณการนำเข้าน้ำมันดิบสหรัฐฯ ปรับเพิ่มขึ้นค่อนข้างมาก ในขณะที่ปริมาณการผลิตน้ำมันดิบทรงตัว

อัตราแลกเปลี่ยน

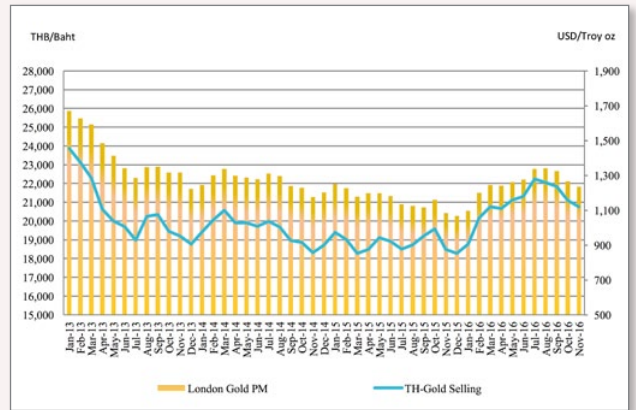
ค่าเงินบาทเดือนพฤศจิกายนโดยเฉลี่ยอยู่ที่ 35.32 บาทต่อเหรียญสหรัฐ อ่อนค่าจากเดือนก่อนหน้า ค่าเงินบาทอ่อนค่าตามแนวโน้มค่าเงินในภูมิภาคเนื่องจากเงินดอลลาร์แข็งค่า รวมถึงค่าเงินบาทเคลื่อนไหวในกรอบแคบหลังนักลงทุนในตลาดรอดูผลการเลือกตั้งประธานาธิบดีของสหรัฐฯ โดยหลังจากสำนักงานสอบสวนกลางของสหรัฐฯ (FBI) ออกมาบอกว่า ฮิลลารี คลินตัน หนึ่งในผู้ลงสมัครชิงตำแหน่งประธานาธิบดีของสหรัฐฯ น่าจะไม่มีคามผิด ก็ทำให้ตลาดมองว่าฮิลลารีน่าจะเป็นการเลือกตั้งครั้งนี้

สินค้านำเข้า

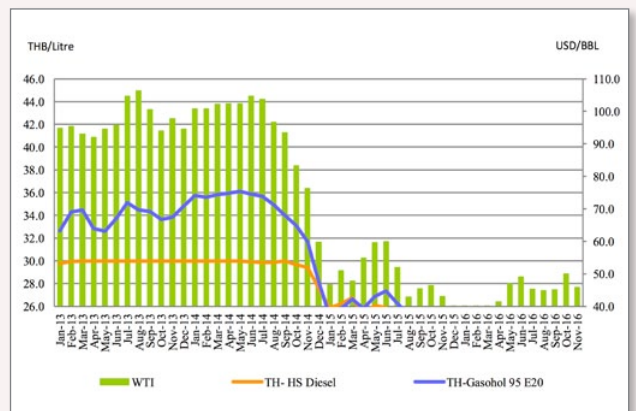
ข้าว ราคาขายส่งเฉลี่ยข้าวขาว 5% (ใหม่) และราคาขายส่งเฉลี่ยข้าวหอมมะลิ 100% ชั้น 2 (ใหม่) เดือนพฤศจิกายน 2559 ปรับตัวลดลงจากเดือนตุลาคม 2559 จากราคา 1,155.53 บาท/100 กิโลกรัม เป็น 1,124.09 บาท/100 กิโลกรัม และราคาขายส่งเฉลี่ยข้าวหอมมะลิ 100% ชั้น 2 (ใหม่) ปรับตัวลดลงจาก 2,158.68 บาท/100 กิโลกรัม เป็น 2,105.00บาท/100 กิโลกรัม เนื่องจากความต้องการข้าวของประเทศคู่ค้าลดลง ส่งผลให้คำสั่งซื้อข้าวลดลง ประกอบกับเป็นช่วงที่ผลผลิตข้าวออกมากสู่ตลาดมากส่งผลให้ราคาข้าวในช่วงนี้ปรับตัวลดลง อย่างไรก็ตามสถานการณ์คาดการณ์ว่าในช่วงปลายปี 2559 ฟิลิปปินส์จะนำเข้าข้าวเพิ่มเติม เพื่อสำรองข้าวไว้สำหรับบริโภคในประเทศ เนื่องจากพื้นที่เพาะปลูกข้าวทางตอนเหนือของประเทศฟิลิปปินส์ได้รับความเสียหายจากพายุไต้ฝุ่น

ยางพารา ราคายางแผ่นรมควันชั้น 3 และราคายางแท่ง STR 20 (ราคาเฉลี่ย ณ ท่าเรือกรุงเทพฯ และท่าเรือสงขลา) เดือนพฤศจิกายน 2559 เฉลี่ยอยู่ที่กิโลกรัมละ 66.18 บาท และ 59.90 บาท ตามลำดับ ราคายางแผ่นรมควันชั้น 3 และราคายางแท่ง STR 20 เพิ่มขึ้นจากเดือนตุลาคม 2559 คิดเป็นร้อยละ 12.18 และ 14.94 ตามลำดับ โดยราคาขายได้รับปัจจัยบวกจากผู้ประกอบการยังคงมีความต้องการซื้ออย่างต่อเนื่อง ในขณะที่อุปทานยางที่เข้าสู่ตลาดยังคงเพิ่มขึ้นน้อย เนื่องจากมีฝนตกชุกในพื้นที่กรีดยาง อีกทั้งเศรษฐกิจสหรัฐฯ และจีน ปรับตัวดีขึ้น อย่างไรก็ตามราคายางได้รับปัจจัยกดดันจากนักลงทุนยังคงมีความกังวลเกี่ยวกับการปรับขึ้นอัตราดอกเบี้ยของธนาคารกลางสหรัฐฯ (เฟด) ซึ่งมีคาดการณ์ว่าเฟดจะปรับขึ้นอัตราดอกเบี้ยในเดือนนี้

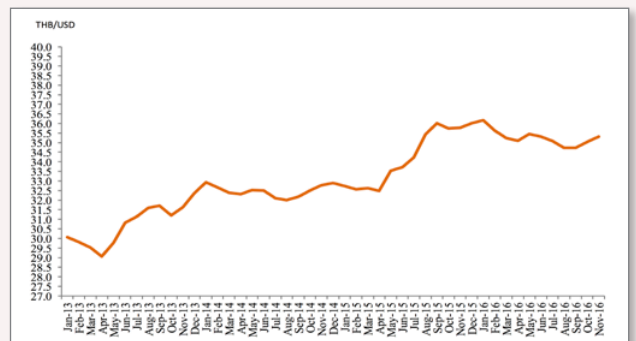
ราคาทองคำเฉลี่ยรายเดือน

ราคาน้ำมันเฉลี่ยรายเดือน

อัตราแลกเปลี่ยนเฉลี่ยรายเดือน

ราคาสินค้ารายเดือน

เดือน	ต.ค.59	พ.ย.59	%Δ(MOM)	ม.ค.-พ.ย.58	ม.ค.-พ.ย.59	%Δ(YOY)
สินค้า						
ข้าว : (Baht/100Kg)						
ข้าวขาว 5% (ใหม่)	1,155.53	1,124.09	-2.72	1,185.30	1,254.95	5.88
ข้าวหอมมะลิ 100% ชั้น 2	2,158.68	2,105.00	-2.49	2,747.73	2,252.03	-18.04
ยางพารา : (Baht/Kg)						
แผ่นรมควัน ชั้น3 (f.o.b)	58.99	66.18	12.18	54.82	56.16	2.44
ยางแท่ง STR20 (f.o.b)	52.11	59.90	14.94	47.92	47.25	-1.41
ทองคำ						
ลอนดอน PM (USD/Troy oz.)	1,266.92	1,235.98	-2.44	1,168.46	1,257.12	7.59
ไทย (THB/Baht)	21,100.00	20,761.54	-1.60	18,884.18	20,979.57	11.10
น้ำมันดิบ : (USD/BBL)						
WTI	49.93	45.84	-8.20	49.91	42.55	-14.74
อัตราแลกเปลี่ยน						
THB/USD	35.05	35.32	0.77	34.09	35.25	3.41

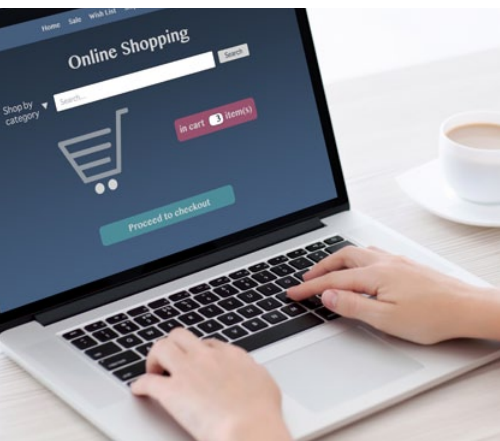
ที่มา : CEIC

- ข่าวดี ข่าวด่วน โอกาสขายในตลาดอินเดียมาถึงแล้ว เชิญร่วมงาน India international Mega Trade Fair 207 วันที่ 20-30 มกราคม 60 ณ รัฐโอริสสา ตลาดใหม่สุดร้อนแรง ด้วยลูกค้ากว่า 5 แสนคนเข้าชมงานในแต่ละปี สินค้าไทยขายเกลี้ยงทุกครั้ง สนใจติดต่อกรมส่งเสริมการค้าระหว่างประเทศ โทร. 0 2507 8239 (40) หรือ ditp.southasia@gmail.com

- นี่ก็ hot พอกัน งานแสดงสินค้า Nanjing International Trade Fair เมื่อ ก.ย. 59 ณ เมืองนานจิง เมืองหลวงเก่าของจีน ขายกันทะลุเป้าไม่แพ้อินเดีย สินค้าไทยที่ขายดีได้แก่ Exotic high end product ข้าวหอมมะลิ ผลิตภัณฑ์ตกแต่งบ้าน อาหารนวัตกรรมเน้นฟิวชั่น Fashionable, products health and beauty ประดับยนต์/แต่งรถ/ชิ้นส่วน โดยเน้นสินค้า Premium

- วิธีเจาะตลาด 1,400 ล้านคนอย่างจีน อย่างรวดเร็วมีเคล็ดลับคือต้อง
 - 1) ขายผ่านเว็บ เถาเป่า เว่ยป้อ, Alibaba หรือ WeChat ด้วยตลาดออนไลน์จีนมีที่มาถึง 68 ล้านล้านบาท
 - 2) ให้ลูกค้าจ่ายผ่าน AliPay
 - 3) เน้นความเป็นไทย เนื่องจาก Brand ไทย เริ่มติดตลาดจีน อาเซียน และยุโรป
 - 4) รักษาคุณภาพสินค้าเพื่อสร้างแบรนด์

- เปิดร้านอาหารไทยในต่างแดนไม่ยากอย่างที่คิด เนื่องจากปัจจุบันมีเครื่องปรุงอาหารสำเร็จรูปมากมาย เช่น กะทิสำเร็จรูปพร้อมเครื่องแกง ผงปรุงรสพะโล้ ต้มยำกุ้งซอง เครื่องแกงสำเร็จรูป แม้จะใช้พ่อครัวท้องถิ่นก็สามารถปรุงอาหารไทยได้อร่อยไม่แพ้คนไทย แถมยังไม่ต้องนำพ่อครัวไปจากเมืองไทยที่มักมีปัญหาเรื่องกฎหมายแรงงานที่แตกต่างกันไปในแต่ละประเทศ แต่เคล็ดลับของความสำเร็จที่ไม่ควรลืม คือ การให้ใจกับงาน และใส่ใจต่อความต้องการของลูกค้า

- มัลดีฟส์ต้องพึ่งพาการนำเข้าสินค้าอุปโภคบริโภคจากต่างประเทศแทบทุกอย่าง จึงมีต้นทุนสินค้าสูง โดยส่วนใหญ่จะนำเข้าจากศรีลังกา และอินเดีย การส่งออกสินค้าไทยเข้าตลาดมัลดีฟส์โดยตรงจึงมีต้นทุนค่อนข้างสูง เพื่อลดต้นทุนการนำเข้า ผู้ประกอบการไทยส่วนใหญ่จะใช้ศรีลังกาเป็นฐานในการกระจายสินค้าสู่ประเทศ มัลดีฟส์เพื่อลดต้นทุนสินค้า หรืออาศัยเครือข่ายโรงแรมไทยเป็นตัวกระจายสินค้า

